

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/107/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122487906
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6122487906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 608,58 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 42C/11/2023-133 zo dňa 5.5.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 608,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 608,58 Eur od 12.5.2022 do zaplatenia. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie vychádzal z nesporného zistenia, že dňa 25.2.2022 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla značky Škoda Octavia, EČV: ZA139JL, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený A. B., nar. XX.XX.XXXX, a to prevádzkou motorového vozidla Opel Corsa, zmluvne poisteného u žalovaného. Uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie podľa § 151 ods. 1 CSP považoval za nespornú. Rovnako nespornou bola skutočnosť, že žalobca a poškodený uzavreli dňa 25.02.2022 Zmluvu o nájme č. 86/2022, na základe ktorej žalobca ako prenajímateľ prenajal poškodenému ako nájomcovi motorové vozidlo značky Škoda Superb, AT, na dobu od 25.02.2022 do 21.03.2022 za cenu s uvádzaným denným nájomným 70,- EUR a zmluvným nájomným 51,- EUR spolu s poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- EUR. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 1402022 zo dňa 21.03.2022, s dátumom splatnosti 05.04.2022 na sumu 1.305,- EUR, a to za prenájom vozidla od 25.02.2022 do 21.03.2022, t.j. 25 dní nájmu vo výške 1.275,- EUR a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- EUR. V Čestnom prehlásení zo dňa 21.03.2022 uviedol poškodený, že náhradné vozidlo Škoda Superb, AT, mal prenajaté od 25.02.2022 do 21.03.2022, z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9570622152 zo dňa 25.02.2022 v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2022 postúpil postupca A. B., nar. XX.XX.XXXX, žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku vo výške 1.305,- EUR s DPH z nároku voči žalovanému podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z.z. za užívanie náhradného vozidla za odplatu 1.305,- EUR s DPH. Zároveň v čl. 5 zmluvy sa strany dohodli na vzájomnom započítaní záväzkov a to odplaty postupcu voči pohľadávke postupníka, ktorú mal voči postupcovi na základe nájmu náhradného vozidla vo výške 1.305,- EUR s DPH vyúčtovanej faktúrou č. 1402022.

Postúpenie bolo postupcom listom zo dňa 21.03.2022 oznámené žalovanému s výzvou na plnenie na účet postupníka - žalobcu. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd prvej inštancie z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

2. Súd prvej inštancie vo veci aplikoval ust. § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zák. č. 381/2001 Z.z.“), § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

3. Z listinného dôkazu Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 27.04.2022 súd prvej inštancie zistil, že daným listom oznámil žalovaný žalobcovi, že dňa 26.04.2022 ukončil šetrenie poistnej udalosti a poukázal poistné plnenie vo výške 696,42 Eur s vyjadrením likvidátora k osobitostiam likvidácie: Zapožičanie náhradného vozidla priznané do ukončenia opravy poškodeného vozidla 17.3.22 (faktúra Todos s.r.o.) t.j. 21 dní. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo upravená vzhľadom na typ poškodeného na 40 EUR s DPH/deň. Z poistného planenia bolo odpočítané opotrebenie vozidla, ku ktorému by došlo prevádzkou poškodeného vozidla v závislosti od počtu najazdených kilometrov (č.l. 13 spisu). Ako Príloha k Oznámeniu o poistnom plnení bol pripojený Výpočet výšky plnenia zo dňa 27.04.2022 z poistnej udalosti č. 9532029665: Faktúra za prenájom náhradného vozidla č. 1402022 suma 1.305,- EUR; Zmena technickej hodnoty vozidla (THV) -111,52 EUR; Pevné prevádzkové náklady 0,01 x 3206 km -32,06 EUR; Neprimerané náklady na náhradné vozidlo -465,00 EUR. Spolu priznané 696,42 EUR. Z uvedeného oznámenia súd prvej inštancie ustálil, že žalovaný akceptoval dĺžku prenájmu iba do ukončenia opravy, t.j. za 21 dní. Zároveň neakceptoval dennú sadzbu nájomného vo výške 51,- EUR, táto bola upravená vzhľadom na typ poškodeného na 40 EUR s DPH/deň. Teda nerozporoval poškodenie vozidla, nerozporoval nutnosť nájmu, avšak iba za 21 dní, nerozporoval ani postúpenie pohľadávky poškodeného na žalobcu, keďže dokonca aj dané oznámenie doručoval a adresoval priamo žalobcovi. Súd prvej inštancie zdôrazňuje, že z daného oznámenia vyplýva iba to, že žalovaný nepriznal tzv. neprimerané náklady na náhradné vozidlo vo výške 465,00 EUR, avšak bez akéhokoľvek zdôvodnenia a vysvetlenia okrem vyššie uvedeného, taktiež z uplatneného nájomného odpočítal sumu 111,52 EUR s uvedením „zmena technickej hodnoty vozidla“ a sumu 32,06 EUR ako pevné prevádzkové náklady. V danom oznámení uviedol, že odpočítal opotrebenie vozidla, ku ktorému by došlo prevádzkou poškodeného vozidla v závislosti od počtu najazdených kilometrov, avšak z ničoho nevyplýva postup, ako aj správnosť a opodstatnenosť určenia takej sumy, ktorú odpočítal. Žalovaný neuviedol, ani nepredložil žiadny výpočet a nie je zrejmé, ako dospel k danej výške. Žalovaný ničím riadne neodôvodnil tieto jeho odpočty. Nepostačuje iba uviesť, že odpočítal opotrebenie, ktoré by poškodenému vzniklo prevádzkou jeho vozidla, bez riadneho výpočtu. Z uvedeného nie je zrejmé, na základe čoho a akým spôsobom žalovaný dospel k takej sume, ktorú odpočítal. Dokonca žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil nepriznanie poplatku za pristavenie a prevzatie, dokonca ani to výslovné nevyplýva z jeho oznámenia.

4. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súd prvej inštancie nezistil neprimeranosť odplaty za nájom vozidla. Úprava nájmu bola dohodnutá ako odplata za deň nájmu vozidla. Žalovaný dňa 2.5.2022 poukázal na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 696,42 Eur. Krátenie poistného plnenia z faktúry č. 1402022 bolo dôvodené tým, že žalobcovi bola priznaná doba na zapožičanie náhradného motorového vozidla v rozsahu 21 dní. Neboli priznané neprimerané náklady za pristavenie vozidla v sume 30,- Eur ako ani náklady na náhradné vozidlo v rozsahu ďalších 4 dní. Tento postup žalovaného podľa mienky súdu prvej inštancie však nebol podložený nijakými dôkazmi ani bližšou argumentáciou, a preto súd považuje toto krátenie poistného plnenia za svojvoľné a neoprávnené. Naopak zo Zmluvy o nájme č. 86/2022 zo dňa 25.2.2022 vyplýva sadzba denného nájomného za náhradné vozidlo Škoda Superb, AT vo výške 51,- Eur ako aj doba prenájmu. Uvedenú sumu považoval súd prvej inštancie za primeranú a obvyklú s ohľadom na ceny prenájmu iných obdobných vozidiel. Súd prvej inštancie posúdil ako opodstatnený aj jednorazový poplatok 30,- Eur s DPH účtovaný prenajímateľom vozidla, nakoľko tento vyplýva zo zmluvných dojednaní a ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla. Súd prvej inštancie nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že odôvodnená doba nájmu poškodeného vozidla trvala maximálne do jeho opravy, t.j. do 17.03.2022. Z faktúry č. 101193 síce plynie, že táto bola vystavená za opravu poškodeného vozidla dňa 17.3.2022, avšak z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí vozidla z autoservisu je zrejmé, že autoservisom bolo vozidlo poškodenému odovzdané až dňa 21.3.2022, a to z dôvodu doručenia krycieho listu t.j. Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.3.2022. Súd prvej inštancie akcentoval, že poškodený bol obmedzovaný v užívaní svojho motorového vozidla nie vlastnou vinou, ale zavinením klienta žalovaného. Napriek tomu žalovaný vyžadoval, aby si poškodený zaplatil faktúru z vlastných

prostriedkov. Je však nesporné, že žalovaný doručoval krycí list servisu, nie poškodenému a súd nezistil dôvod, aby pri všetkých daných okolnostiach poškodený uhradil faktúru a nečakal na doručenie krycieho listu. Bolo v záujme žalovaného doručiť a vyplatiť opravu čo najskôr a nie požadovať ešte od poškodeného ďalšie obmedzovania. Súd prvej inštancie uzatvoril, že nejde o svojvoľné rozhodnutie poškodeného čakať na krycí list. Nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby zaplatil opravu vo výške 5.054,20 Eur z vlastných prostriedkov. Vzhľadom na odplatný charakter vzťahu medzi servisom a poškodeným bol súd prvej inštancie toho názoru, že oprava v širšom zmysle bola ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžite možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Poškodený nemohol ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy, resp. zotrvanie auta v servise. Bezodkladne po tom, ako bol informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, toto si vyzdvihol a náhradné vozidlo ihneď vrátil. V danom prípade považuje súd prvej inštancie za relevantné, že vozidlo sa do 21.3.2022 nachádzalo v servise bez vplyvu poškodeného, pričom prenájom bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil. Nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby popri obmedzení užívať svoje vozidlo nie vlastnou vinou, zaplatil aj faktúru za opravu po skončení opravy bez čakania na krycí list. Vychádzajúc z uvedených úvah posúdil súd prvej inštancie za odôvodnenú dobu trvania nájmu až do 21.3.2022, teda 25 dní.

5. Súd prvej inštancie neuznal dôvodnosť postupu žalovaného, ktorý z celkového uplatneného nároku odpočítal aj prevádzkové náklady o výške 111,52 Eur a 32,06 Eur, ktoré predstavujú podľa žalovaného zmenu technickej hodnoty vozidla a pevné prevádzkové náklady. Súd prvej inštancie vytýkal žalovanému, že žalovaný k uvedenému odpočtu nepodal žiadne bližšie vysvetlenie a ani napriek námietkam žalobcu neprodukoval žiadne dôkazy, čím by preukázal správnosť svojho postupu. Pokiaľ ide o náklady na PHM, tieto si poškodený hradil sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného. V danej súvislosti súd prvej inštancie poukazuje na závery plynúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, v zmysle ktorých v konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem leadere - nikoho nepoškodzovať.

6. Vo vzťahu k poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- Eur súd prvej inštancie rovnako konštatoval, že žalovaný tento odmietol žalobcovi priznať bez riadneho vysvetlenia. Nestačí daný poplatok žalovaným zahrnúť medzi neprimerané náklady na náhradné vozidlo bez ďalšieho zdôvodnenia. Z uvedeného nie je zrejmý dôvod takého posúdenia žalovaným. Také uvedenie nie je vysvetlením podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. Bol by neprofesionálny a lacný výklad ustanovenia § 11 ods. 6 cit. zák., ak by malo postačovať zo strany žalovaného iba také vysvetlenie nepriznania časti plnenia, a to označenie - neprimerané náklady. Predsa sa očakáva, že poisťovňa riadne zdôvodní nepriznanie plnenia tak, aby bolo zrejmé, že nejde iba o svojvoľné, či neodborné posúdenie a aby bolo zrejmé, že nepriznanie plnenia je skutočne dôvodné. To však zo strany žalovaného v danom prípade absentuje. Žalovaný až následne, a to v písomnom podaní adresovanom súdu, uvádza, že nejde o náklady v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Súd sa s názorom žalovaného nestotožňuje, má za to, že ide o náklady spojené s prenájomom. Dojednanie poplatku bolo súčasťou zmluvy, pričom súd má zo svojej praxe vedomosť, že taký poplatok je bežne súčasťou zmluvných dojednaní, teda nejde o výnimočný poplatok. Poplatok za pristavenie a odovzdanie vozidla bol riadne dohodnutý v zmluve o nájme a tiež fakturovaný vo faktúre. Ide o paušalizovaný jednorazový poplatok spočívajúci v nákladoch spojených s prenájomom vozidla. Je nepochybné, že žalobca poskytuje komplexné služby zahrňujúce administratívu a pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, kedy musí vynaložiť aj náklady na pohonné hmoty a pod.

7. Súd prvej inštancie následne konštatoval, že pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 696,42 EUR je potom žalobcom dôvodne uplatnená v tomto konaní pohľadávka vo výške 608,58 EUR (uplatnená suma 1.305 EUR - priznaná suma 696,42 EUR = žalovaná istina 608,58 EUR), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitímovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

8. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi i uplatnený nárok na úroky z omeškania z požadovanej istiny, konštatujúc, že poisťovňa nebola v omeškaní s plnením svojich povinností podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z., ale bola v omeškaní s plnením poistného plnenia, nakoľko ho neposkytla v plnej výške. Poisťovňa sa vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. s plnením peňažného záväzku dostala do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti, ktorej šetrenie podľa listu zo dňa 27.04.2022 ukončila 26.04.2022. Poisťovňa mala poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a 16. dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Preto, pokiaľ žalobca žiadal úroky z omeškania z časti neposkytnutého poistného plnenia od 12.05.2022, žiadal ich v súlade s ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Včas podaným odvolaním namieta žalobca rozsudku súdu prvej inštancie jeho arbitrárnosť. Je toho názoru, že súd prvej inštancie svoje závery nedostatočne, resp. v niektorých otázkach žiadnym spôsobom neodôvodnil.

11. Nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktorý ako dôvodný posúdil nárok na nájom náhradného vozidla až do doručenia krycieho listu. Autoservis neoprávnene zadržoval motorové vozidlo aj po skončení opravy dňa 17.3.2022, kedy bola zo strany autoservisu vystavená faktúra č. 22101193. Poškodený si teda uvedené vozidlo mohol prevziať a užívať. Na základe predloženej faktúry žalovaná ukončila likvidáciu poistnej udalosti a pristúpila dňa 18.3.2022 k poukázaniu poistného plnenia vo výške 5.054,20 Eur na účet autoservisu. Žalovaná teda ukončila likvidáciu poistnej udalosti v najkratšom možnom čase a riadne poskytla poistné plnenie. V danej súvislosti odvolateľ poukazuje aj na závery rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/94/2021 zo dňa 27.10.2021. Žalobca za deň doručenia oznámenia o poistnom plnení označuje dátum 21.3.2022, túto skutočnosť však v konaní nijako nepreukázal.

12. Odvolateľ namieta ďalej súdom prvej inštancie ustálenú výšku dennej sadzby nájmu. Je toho názoru, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, predložené v konaní žalobcom a žalovanou zákonným spôsobom, na základe čoho dospel k nesprávnym právnym záverom pri posúdení primeranosti výšky dennej sadzby nájmného. Žalobca predložil v konaní cenníky za prenájom vozidla z portálu iRent, avšak žalovaná poukazuje, že ceny dennej sadzby nájmu v týchto cenníkoch nezodpovedajú obdobiu nájmu vozidla od 25.2.2022 do 17.3.2022, resp. 21.3.2022, v ktorom nájom reálne trval. Žalobca predložil cenníky, ktoré zodpovedajú nájmu po dobu jedného dňa od 25.2.2022 do 25.2.2022, pričom v týchto prípadoch je výška dennej sadzby vždy vyššia ako pri prenájme po dobu viacerých dní. Aj napriek tomu, že žalovaná predložila cenníky, v ktorých je jasne vymedzená výška dennej sadzby prenájmu s ohľadom na počet dní prenájmu a pri každom jednotlivom poukázala na túto skutočnosť, súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia vyhodnotil za relevantné len dôkazy predložené žalobcom a vôbec neprihliadol na cenníky predložené žalovanou. V danej súvislosti odvolateľ poukazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 MCdo 3/2015 zo dňa 28.6.2016, v zmysle ktorých výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaná, je potrebné stanoviť s ohľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Výška náhrady nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkolvek výške, ale len vo výške čiastky účelne vynaloženej. Poškodený si pri nájme motorového vozidla musí byť vedomý skutočnosť, že zodpovedný subjekt (poisťovateľ vinníka nehody) nie je povinný uhradiť akékoľvek náklady za nájom náhradného vozidla, ale iba také, ktoré boli vynaložené účelne a ktoré sú primerané aj vo vzťahu k poškodenému vozidlu. Škodca ani poisťovateľ škodcu neboli zmluvnými stranami zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla a nemohli tak ovplyvniť dojednané podmienky nájmného vzťahu, ktoré zbytočne navýšili ceny nájmu. Odvolateľ vytýka, že sa súd prvej inštancie neriadil uvedenými závermi Najvyššieho súdu SR, neprihliadol na ustálenú rozhodovaciu prax, čím porušil právo žalovanej na spravodlivý proces a princíp právnej istoty.

13. Odvolateľka ďalej prezentuje svoj nesúhlas s právnymi závermi súdu prvej inštancie ohľadne posúdenia dôvodnosti účtovaného poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla a odpočítanie technického opotrebenia. Žalovaná zastáva názor, že poplatok za pristavenie vozidla nie je nárokovateľný ani z titulu náhrady škody, nakoľko tento priamo nesúvisí s nájmom náhradného vozidla, nie je nevyhnutným výdavkom a nejde o účelne vynaložené náklady. V danej súvislosti poukazuje na rozsudky Najvyššieho

súdu ČR sp.zn. 1 Cz 86/90 zo dňa 30.11.1990 a sp.zn. 25Cdo 2703/2006 zo dňa 16.10.2008, z ktorých cituje: „Za skutočnú škodu nemožno považovať celú výšku nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla, ale len to, o čo prevyšuje suma nájomného za prenajaté vozidlo náklady, ktoré by žalobkyňa vynaložila na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohla používať v dôsledku jeho používania“. Záverom odvolateľ akcentuje, že skutočne účelné náklady sú iba náklady, ktoré predstavujú rozdiel medzi nákladmi, ktoré by mal žalobca na prevádzku svojho motorového vozidla a s nákladmi za prenájom motorového vozidla. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť na to, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu, prípadne vo vyvážení dôsledkov plynúcich z toho, že nedošlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (R III/1967, s. 51 ods. 4 a R 55/1971 s. 152 ods. 3).

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu stotožňuje sa v celom rozsahu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Akcentuje, že vystavením faktúry za poškodeného vozidla, poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Povinnosť nahradiť náklady za prenájom náhradného vozidla za obdobie od dopravnej nehody do obdobia výplaty poistného plnenia pri kumulatívne splnenej podmienke oznámenia poskytnutia poistného plnenia je nielen v súlade s účelom povinného zmluvného poistenia, pretože poisťovňa má vykonať likvidáciu udalosti bez zbytočného odkladu, ale javí sa aj ako logické, rozumné či spravodlivé a navyše v súlade so všetkými právnymi zásadami. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody, ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj vo vzťahu k autoservisu. Poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise Todos Žilina s.r.o., ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla, preto dôvodne očakával, že jeho vozidlo bude opravené riadne, spoľahlivo a rýchlo. Záviselo výlučne od žalovaného, ako promptne krycí list doručí, a preto je možné konštatovať, že k vzniku škody v žalovanom rozsahu prispel svojím konaním práve samotný žalovaný. Žalobca akcentuje, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov tiež k správnym skutkovým zisteniam ohľadne ceny nájmu zapožičaného vozidla. Z hľadiska posúdenia nutnosti a účelnosti je podstatné iba to, či výška denného nájomného výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Prieskum trhu prostredníctvom internetových cenníkov, na ktorý sa odvoláva žalovaný, nemožno považovať za jediné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, keďže pri dlhšom trvaní nájmu poskytujú niektoré požičovne zľavu z nájomného, pričom je nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi prenájomom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi prenájomom na neurčitú dobu, keď nie je zjavné ako dlho bude nájom trvať. Cenu nájmu pritom môžu ovplyvniť aj ďalšie faktory ako model a výbava motorového vozidla, rok jeho výroby, počet najazdených kilometrov a pod. Žalovaným vykonaný prieskum trhu nemožno považovať za objektívny tiež preto, že jedna z požičovní poskytuje svoje služby v inom regióne, keďže v danom prípade došlo ku škode v meste Žilina. Za dôvody považuje žalobca i účtovaný poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Je všeobecne akceptovateľné, že prenajímateľovi vznikajú náklady v súvislosti s odovzdaním, prevzatím a prípravením vozidla očisteného pre ďalšieho klienta. Je síce prirodzené predpokladať starostlivosť každého vlastníka o svoje vozidlo, resp. v podobných prípadoch starostlivosť poškodeného ako držiteľa o náhradné vozidlo, ktorý navyše má povinnosť vrátiť vozidlo v stave, v akom mu bolo odovzdané. V skutočnosti je však žalobca nútený zabezpečiť čistenie vozidla po skončení každého jedného nájmu, keďže po užívaní vozidla poškodeným sú na vozidle známky používania a bežného, v závislosti od okolností buď väčšieho alebo menšieho znečistenia. Z toho dôvodu je úplne prirodzené, že nielen žalobca ale aj iné autopožičovne fakturujú spolu s nájmom poplatok za služby nevyhnutne spojené s nájmom. Žalobca musí tieto náklady vynaložiť vždy pri prevzatí a odovzdaní vozidla ďalšiemu nájomcovi a to bez ohľadu na dĺžku predchádzajúceho nájmu. Ďalej žalobca uvádza, že každá požičovňa automobilov musí odovzdať vozidlo vyčistené, dezinfikované, zodpovedajúce hygienickým a technickým štandardom, s čím sú spojené určité náklady. Je na samotnom prenajímateľovi, či takéto služby zahrnie do výšky nájomného, prípadne ich v rámci obchodnej politiky a konkurenčného boja stanoví ako jednorazový poplatok alebo pomerne k týmto nákladom zvýši celkové nájomné. Žalobca je toho názoru, že poplatok uplatňovaný zo strany žalobcu nie je v rozpore s obchodnými zvyklosťami, zásadami poctivého obchodného styku alebo dobrými mravmi, pričom výška poplatku v spojení s výškou nájmu nie je výrazne vyššia ani neprekračuje obvyklé nájomné.

15. Žalovaná v odvolacej replike na margo posúdenia počtu dní oprávneného a primeraného nájmu akcentuje, že túto otázku je potrebné posudzovať v súlade so súdnymi rozhodnutiami súdnych autorít

v Slovenskej republike a neuznať za správny postup autoservisu, ktorý zadržiava motorové vozidlo aj po skončení opravy. V danej súvislosti žalovaná poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/94/2021 zo dňa 27.10.2021 a sp.zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.3.2023, z ktorých odôvodnenia zdôrazňuje najmä závery, v zmysle ktorých nie je daná príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného, nakoľko do príčinnej súvislosti, ktorá bola daná vznikom škodovej udalosti nájomom motorového vozidla vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť, a to neoprávnené zadržiavanie motorového vozidla autoservisom. Preto z takéhoto porušenia povinnosti nie je zodpovedná osoba, ktorá spôsobila poškodenie vozidla poškodeného ani žalovaná ako poisťovňa, ale samotná osoba, ktorá vykonala opravu a nevydala vozidlo po ukončení opravy. Zadržiavanie vozidla, až do vystavenia krycieho listu poisťovňou, resp. do zaplatenia ceny opravy je zadržiavanie bez akéhokoľvek zákonného podkladu. Zádržné právo je vecno-právnym prostriedkom slúžiacim veriteľovi na zabezpečenie jeho už splatnej peňažnej pohľadávky. Zádržné právo zabezpečuje zásadne len splatné peňažné pohľadávky. Vo vzťahu k otázke primeranosti výšky sadzby za prenájom náhradného vozidla, žalovaná opätovne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3M Cdo 3/2015 zo dňa 28.6.2016, z ktorého zdôrazňuje najmä jeho závery, v zmysle ktorých aj u porovnateľného motorového vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvykle potrebná k prenájomu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu. Napokon žalovaná poukazuje na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 26Cb/45/2019 zo dňa 19.10.2020, z ktorého odôvodnenia zdôrazňuje najmä závery okresného súdu, v zmysle ktorých hoc poškodený nie je povinný hľadať požičovňu s najnižšími cenami, či skutočnosť, že obvyklosť ceny denného nájmu sa nepočíta, ako cena priemerná ale primeraná, je zrejmé, že žalobcom uplatnená cena výrazne vybočuje z cenového pásma porovnateľných vozidiel v rozhodnom čase a regióne.

16. Žalobca v odvolacej duplike opakuje podstatu skutkovej a právnej argumentácie, ktorú obsiahol vo vyjadrení k odvolaniu. Na dôvažok zastáva názor, že v prejednávanej veci bola privilegovaná poisťovňa – žalovaný, vo vzťahu ku ktorému bol poškodený spotrebiteľom očakávajúcim, že mu bude kompenzovaná škoda spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. Záväzkový vzťah s poisťovňou je držiteľom motorových vozidiel vnútený zákonom. Poškodený je momentom vzniku škody nútený komunikovať s poisťovňou vinníka dopravnej nehody, ktorá si kladie podmienky pre krytie vzniknutej škody zapríčinennej jej poisťovňou, a to v prvom rade určením autorizovaných autoservisov, s ktorými je v zmluvnom vzťahu. Výberom iného autoservisu by poškodený podstupoval značné riziko pri uplatňovaní nároku na náhradu škody voči poisťovni. Poškodený sa tak stáva „vazalom“ poisťovne pri výbere autoservisu. Výberom autoservisu, ktorý je v zmluvnom vzťahu s poisťovňou sa končí jeho súčinnosť s poisťovňou a túto v plnej miere preberá autorizovaný servis, ktorému je poisťovňa zaviazaná plniť za vykonanie opravy, a to práve doručením krycieho listu. Krycí list predstavuje zabezpečenie úhrady nákladov za vykonanie opravy a protiplnením autoservisu je vydanie opraveného vozidla poškodenému. Vydanie opraveného vozidla až doručením krycieho listu zo strany poisťovne musí predstavovať dohodu medzi autoservisom a poisťovňou, inak by vydanie krycieho listu nemalo opodstatnenie. Zo strany autoservisu tak nejde de facto o uplatnenie zádržného práva podľa § 151s Občianskeho zákonníka. Je potrebné si uvedomiť, že vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom autoservise, nebyť konania poisťovne žalovaného a inštrukcií poisťovne. Súd v tejto súvislosti opomenul ust. § 560 Občianskeho zákonníka, resp. ust. § 326 Obchodného zákonníka, o synalagmatickom záväzku, ktoré vylučujú neoprávnené konanie autoservisu. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného a rovnako ani v danom konkrétnom prípade neinformoval poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zaslala rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne resp. vyplatením poisťovného plnenia. Na strane poisťovne je povinnosť nahradiť škodu poškodenému za nájom náhradného vozidla počas doby zotrvania opravovaného vozidla v autoservise, čo potvrdzuje i súdna prax (na Okresnom súde Žilina je bežne náhrada škody priznávaná až do doručenia krycieho listu poisťovňou, a to senátmi 1C, 4C, 49C, 41C, 42C, 46C, 10Cb, 51C). Skutočnosť, že opravované vozidlo poškodené konaním poisťovne žalovaného zotrva v autoservise až do vydania krycieho listu poisťovňou je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nevydanie vozidla ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej len poisťovni nepredstavuje žiadnu ďalšiu, ani inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou príčinou pre vznik škody, resp. v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti.

17. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie pri aplikácii § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

18. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutiu predchádzajúceho konania konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie vrátane výroku o náhrade trov konania náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, a preto naň v podrobnostiach poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Na dôvažok odvolací súd k odvolacej námietke, podľa ktorej súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu vyhodnoteniu skutkového stavu veci, nesprávnym právnym záverom, ktoré majú podľa jeho mienky zakladať arbitrárnosť rozsudku uvádza nasledovné.

20. Uvedenú námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie sa jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Z obsahu odvolania je napokon zrejmé, že odvolateľ ani nevytýka súdu prvej inštancie nejasnosti/nezrozumiteľnosť či nedostatočné vysvetlenia jeho čiastkových záverov, ale prezentuje „len“ svoj nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov a právnym posúdením veci.

21. Na dôvažok odvolací súd dodáva, že z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (obdobne rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 251/03).

22. Odvolateľ ďalej namieta právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého nájom náhradného vozidla bolo možné považovať za primeraný/účelný až do doručenia krycieho listu. Odvolateľ zastáva názor, že účelný nájom náhradného vozidla trval len do momentu ukončenia opravy poškodeného vozidla.

23. Odvolací súd stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla až do momentu doručenia krycieho listu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd doplnia nasledovné.

24. Východiskovo je potrebné akcentovať, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.

25. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.

26. Je odvolaciemu súdu známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Odvolací súd nesúhlasí s obranou žalovaného, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržovaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatenj pohľadávke (§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho

súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t.j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. príslubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takéto (bežnej obchodnej praxi) zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade aby sa škoda nenavýšovala).

27. V prejednávanom prípade nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Iná by bola situácia, ak by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti porušením všeobecnej prevenčnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavýšovala) alebo ak by servis zadržoval vozidlo po uhradení ceny opravy, resp. doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti neoprávneným konaním servisu) atď. Záverom je potrebné akcentovať, že žalovaný nenavrhol pred súdom prvej inštancie vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uplatňovanou škodou.

28. Napokon pre úplnosť odvolací súd dodáva, že uvedený záver zodpovedá i teórii tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti. Podľa teórie adekvátnej príčinnej súvislosti je škoda v konkrétnom prípade spôsobená protiprávnym úkonom alebo zákonom kvalifikovanou škodovou udalosťou vtedy, ak protiprávny úkon (kvalifikovaná udalosť) je nielen podmienkou vzniku určitej škody, ale má zároveň podľa obvyklého (prirodzeného) chodu veci i podľa všeobecnej skúsenosti spravidla za následok spôsobenie tejto škody. Vylúčené sú preto také atypické následky konania škodcu, ktoré sú z hľadiska škodovej udalosti pre vzniknutý následok podľa všeobecných životných skúseností ľahostajné a ktoré sa podieľali na vzniku škody iba prostredníctvom nezvyčajného reťazenia okolností. Škodca teda zodpovedá iba za „adekvátne“ spôsobenie škody, teda za všetky negatívne následky svojho konania, s ktorými sa vo všeobecnosti a podľa normálneho priebehu veci mohlo a malo počítať.

29. V danom prípade mohol škodca počítať s tým, že negatívnym dôsledkom jeho konania bude nielen škoda na vozidle ale aj náklady za prenájom náhradného vozidla, ktoré vzniknú poškodenému, a to v rozsahu primeranom typu vozidla, mieste a čase jeho zapožičania a podmienkam zodpovedajúcim obchodnej praxi v danom sektore podnikania. Škoda (t.j. aj nájom náhradného vozidla od jeho opravy do úhrady ceny opravy, resp. doručenia krycieho listu) bola pre škodcu za daných pomerov (všeobecne zaužívanej obchodnej praxe servisov) predvídateľná.

30. Pokiaľ ide o poukaz žalovaného na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/94/2021 zo dňa 27.10.2021 a závery v ňom uvedené, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odklon od uvedených záverov je zdôvodnený neskorším Nálezom Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23. nálezu uviedol: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“.

31. Odvolací súd na margo otázky solventnosti poškodeného a jeho schopnosti uhradiť cenu opravy, nečakajúc na doručenie krycieho listu, považuje za potrebné uviesť, že cena opravy v prejednávanej veci predstavovala sumu 5.054,20 Eur. Nie je možné dôvodne predpokladať, že ide o sumu finančných

prostriedkov, ktoré sú poškodenému bežne dostupné (v hotovosti, resp. na bežnom účte a pod.) a mohol by takouto sumou voľne disponovať – uhradiť cenu opravy, nečakajúc na pomoc poisťovne, bez toho, aby obmedzil uspokojovanie svojich bežných potrieb.

32. Napokon pokiaľ by aj poškodený disponoval určitou disponibilnou finančnou rezervou, na účely krytia nahodilých udalostí, nemožno podľa mienky odvolacieho súdu spravodlivo žiadať, aby táto bola použitá poškodeným práve na (hoc dočasné) prekrytie nákladov škody škodovej udalosti zavinenej tretím subjektom. Iná by bola situácia, ak by poškodený bol natoľko solventný, že by nebol „odkázaný“ na vystavenie krycieho listu poisťovňou a kedy by úhrada i tak vysokej ceny opravy nijak neobmedzovala poškodeného v bežnom fungovaní. V konaní však nebolo žalovaným tvrdené a preukázané a ani inak nevyšlo najavo, že poškodený s ohľadom na svoje majetkové a finančné pomery bol schopný bezproblémovej úhrady ceny opravy z vlastných zdrojov.

33. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať si svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie plynie, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 25.2.2022 do 21.3.2022, kedy po doručení krycieho listu bolo servisom žalobcovi vrátené. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú boli náklady – nájom náhradného vozidla vynaložené účelne.

34. Odvolací súd ďalej ako nedôvodnú vyhodnotil odvolaciu námietku, podľa ktorej žalobca v konaní nepreukázal, že by doručenie krycieho listu autoservisu sa uskutočnilo dňa 21.3.2022. Skutočnosť doručenia krycieho listu autoservisu dňa 21.3.2022 plynie z dôkazu tvoriaceho prílohu žaloby (č.l. 9 p.v. spisu), a to potvrdenia autoservisu Todos Žilina, s.r.o., zo dňa 25.3.2022. Pokiaľ mienil žalovaný uvedený dátum spochybňovať, nič mu nebránilo v konaní označiť dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať iný dátum doručenia krycieho listu. Takýto dôkaz žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie neprodukoval.

35. Odvolateľ ďalej namieta, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému záveru ohľadne primeranej výšky nájomného za náhradné vozidlo. Namieta, že súd prvej inštancie vyhodnotil ako relevantné len dôkazy, predložené žalobcom a neprihliadal vôbec na cenníky predložené žalovanou. Odvolateľ poukazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo 3/2015 zo dňa 28.6.2016.

36. Primárne odvolací súd akcentuje, že sú mu známe závery odvolateľom citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo 3/2015 zo dňa 28.6.2016 a má za to, že tieto boli pri určovaní výšky účelného nájomného v danej veci súdom prvej inštancie rešpektované.

37. Žalobcom účtovaná výška denného nájomného je cenou primeranou, nakoľko nijak výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné motorové vozidlo, o ktorej skutočnosti svedčia žalobcom označené dôkazy na č.l. 86-88 spisu.

38. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený je nemožnosťou používania vlastného motorového vozidla paralyzovaný, nepriaznivost' tohto stavu nemožno u poškodeného ešte umocňovať tým, aby tento na úkor svojho voľného času (pracovného, určeného na oddych, resp. rodinný život) v sieti požičovní hľadal požičovňu s najvýhodnejšími cenovými podmienkami, robil trhový prieskum a vyhodnocoval výhodnosť/nevýhodnosť iných než cenových dojednaní stanovených autopožičovňami.

39. Na margo dôkazov, predložených v konaní žalovaným o primeranej cene nájomného za nájom náhradného vozidla rovnakej cenovej kategórie v danom mieste a čase (40,- Eur/deň) o ktorom tvrdení žalovaný predložil súdu prvej inštancie dôkazy – ponuky autopožičovní: Auto Žilina, France-Tech, Locar (č.l. 39 a nasl. spisu) odvolací súd uvádza, že uvedené dôkazy nie sú spôsobilé preukázať primeranosť ceny nájmu 40,- Eur/deň, a to z jedného zásadného dôvodu. Takáto cena totiž prichádza do úvahy len pri dohode dlhodobého nájmu, napr. ponuka č.l. 38 spisu – Škoda Superb 2,0 TDI Combi je v priemere 40,- Eur/deň len pri vopred dohodnutom 15-20 dňovom nájme. Pri jednodňovom nájme je cena nájmu 55,- Eur/deň. Z tohto určujúceho dôvodu dôkazy predložené do konania žalovaným neboli spôsobilé podporiť tvrdenia žalovaného o ním tvrdenej primeranej cene nájmu. Je totiž irelevantné, že pri vopred

dohodnutom nájme na 2 a viac týždňov je možné dojednať zvýhodnené nájomné v priemere na 1 deň. V skutkových okolnostiach daného prípadu však vopred stanovená/dojednaná doba nájmu nebola/nemohla byť, keďže doba užívania náhradného vozidla bola závislá od doby vykonania opravy a úhrady jej ceny, resp. doručenia krycieho listu. Je všeobecne známou skutočnosťou, že cena prenájmu v prípade vopred dojednaného dlhodobého prenájmu je nižšia, než v prípade nájmu na 1 deň.

40. Nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby v čase uzatvárania zmluvy o prenájme náhradného vozidla (t.j. v čase, keď mu nie je vopred známa dĺžka opravy poškodeného vozidla) túto v záujme minimalizovania priemernej ceny nájmu na 1 deň dojednal vopred na dobu napr. 3 týždňov. Pokiaľ by k oprave a úhrade ceny opravy došlo napr. za 1 týždeň, ďalšie 2 týždne by už užíval poškodený náhradné vozidlo neúčelne a poisťovňa by nepochybne odmietla tieto neúčelné náklady poškodenému nahradiť.

41. Odvolateľ ďalej namieta nesprávny právny záver súdu prvej inštancie, ktorý za účelne a nevyhnutne vynaložený náklad považoval aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Nesúhlasí tiež s neakceptovaním zníženia poistného plnenia s ohľadom na opotrebenie – rozdiel technických hodnôt najazdených kilometrov. Akcentuje, že za skutočnú škodu nemožno považovať celú výšku nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla, ale len to, o čo prevyšuje suma nájomného za prenajaté vozidlo náklady, ktoré by žalobkyňa vynaložila na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohla používať v dôsledku jeho poškodenia.

42. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v súvislosti s vyhodnotením daných sporných otázok a v podrobnostiach na ne poukazuje. Na margo poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla na dôvažok dodáva, že v danom prípade išlo jednoznačne o poplatok, ktorý bol poškodený povinný zaplatiť v súvislosti s nájmom, keďže patrí medzi náklady nájmu. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Je nepochybné, že poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. V konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla, v príčinnej súvislosti s čím mu vznikol aj jednorazový náklad na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalobcu, že v danom prípade nejde o náklady, ktoré by poškodený musel vykonať pri bežnej údržbe aj svojho vozidla, avšak na druhej strane sa jedná o bežné náklady, ktoré prenajímateľovi vznikajú s odovzdaním, prevzatím a prípravením vozidla, očisteného pre ďalšieho klienta.

43. Odvolací súd je toho názoru, že poplatok uplatňovaný zo strany žalobcu nie je v rozpore s obchodnými zvyklosťami, zásadami poctivého obchodného styku alebo dobrými mravmi, pričom výška poplatku v spojení s výškou nájmu nie je výrazne vyššia ani neprekračuje obvyklé nájomné. Keďže je vozidlo nevyhnutné poškodenému pristaviť a odovzdať s uvedeným sú logicky spojené určité náklady (zahŕňajúce napr. náklady na pohonné hmoty, cenu práce, osoby ktorá vozidlo pripraví k prevzatíu a prebratíu po skončení nájmu), či následné čistenie vozidla po prevzatí za účelom jeho prípravy pre ďalšieho klienta. Takéto náklady nie sú nákladmi, ktoré by vynakladal poškodený pri svojom vozidle. Podľa mienky odvolacieho súdu nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby v čase vzniku situácie, kedy potrebuje akútne riešiť náhradu za svoje poškodené vozidlo, vyhľadával v sieti autopožičovní požičovňu, ktorá takýto poplatok neúčtuje, alebo ho účtuje v nižšej výške.

44. Odvolací súd ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP) potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán konania a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným a ktorý ani nebol spochybnený žiadnymi odvolacími námietkami.

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v celom rozsahu proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

46. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)